

Проф. др Љубивоје Стојановић

КУЛТУРА ДИЈАЛОГА

ТЕМЕ ЗА СЕМИНАРСКЕ РАДОВЕ:

- Великодушност, ведрина духа и шиоко срце као преуслови успешности културе дијалога.
- Малодушност, злонамерност и ускогрудост као показатељи неспремности за културу дијалога.
- Неопходност искрености у комуникацији.
- Дијалог као трагање за истином о себи и другима.
- Породица као дијалошка заједница.
- Дијалог као самопревазилажење.
- Сучељавање различитих ставова као дијалошка неопходност.
- Договор: „Слажемо се да се не слажемо“, као мера успешности у дијалогу.

Препоручена литература:

- Илић, В (2012). *Култура конфликта*. Београд: Педиа.
- Инђић, Т. (2009). *Технологија и културни идентитет*. Београд: Службени гласник.
- Јури, В. (2014). *Моћ позитивног не*. Нови Сад: Психополис институт.
- Манзанридис, Г. (2011). *Глобализација и универзалност*. Београд: Службени гласник.
- Стојановић, Љ. (2013). *Култура дијалога*. Вршац: Висока школа струковних студија за васпитаче „Михаило Палов“.

Сваки студент се одлучује за једну од предложених тема, трудећи се да поред теоријских истраживања на основу препоручене литературе емпијским путем потврде или негирају изнете ставове. Постоји и могућност допуне литературе новим насловима до којих евентуално дођу у свом истраживачком раду, што ће се посебно вредновати.

Поред семинарских радова, који су обавезни за све студенте, сви студенти који желе више оцене потребно је да ураде есеј на тему:

- Одговорност и оптимизам као покретачи отворене антропологија и радосног космизма.

Ово је посебно важно јер је повезано са тренутном ситуацијом у савременом свету због суочења са здравственим и другим проблемима. Само солидарност, емпатија и отвореност једних према другима доприносе бржем и бољем решавању свих проблема, који нису ни мали ни безопасни. Али, то не значи да би требало подлећи страху и прихватити безизлаз, јер тада себичност постаје доминантна идеја која се бесмислено промовише кроз уске интересе. Све то требало би непрестано надилазити, што захтева истовремено и одговорност и оптимизам. Тада смо сви отворени једни према другима (отворена антропологија) и трудимо се да не подлегнемо очајању и незнању знајући и верујући у велике могућности свакога човека који има „широко срце“ и успева у свему идући „уским путем“ доброг стваралаштва у животу (радосни космизам).

Све ово потребно је да препознају и прихвате сви који су се определили за педагошке науке, посебно будући васпитачи који утемељују у животну пуноћу предшколску децу. Због тога је неопходно трезвено промишљање успешног разговора (дијалога) и са децом и са њиховим родитељима. Ту је неопходно стварно знање, непоколебљива добронамерност и безусловна доброта. То је више од вештине, мудрост која се непрестано надограђује, зато бити васпитач значи желети непрестано учити и знати слушати и разумети децу и родитеље. То није могуће сводити на ћутање зарад остављања утиска, ради се о тражењу најбољих решења на основу постигнутог високог степена културе дијалога. Тако се добијају најјаснији подаци о стању, жељама и спремности предшколске деце и њихових родитеља. Умеће да се тако добијени подаци промисле и осмисле са жељом да се оствари прогресија и креативност васпитања и образовања предшколаца тако увек и изнова постаје смисленије. Тако компетенције васпитача постају видљивије у сваком погледу и то захтева да свака нова генерација васпитача поштујући ранија постигнућа настоји да у рад унесе што више иновација.

Поштованњ колегинице и колеге, будуће васпитачице и васпитачи, потрудите се да у овим данима великог суочења, најпре са самим собом а потом и једних са другима, изградите непоколебљив вредносни систем доброте и здраве наде. Не подлежите страху и незнању, покушајте да у свему што се догађа препознате оно што је добро, а то је могуће ако у први план ставимо одговорност и оптимизам. пођите од малих ствари, оно што је за нас можда мало за некога може бити много. Зато се увек питајте шта можете учинити добро једни за друге, посебно за најмлађе и најстарије. Не дозволите да било ко увећава опасност измишљеним причама, али и не превиђајте озбиљност ситуације. Уважавајте савете стручњака и потрудите се да вас „вишак слободног времена“ не учини песимистима. Будите одговорни оптимисти и потрудите се да о томе размишљате и напишете храбро се суочавајући са свим својим недоумицама. Надам се да Вас нисам оптеретио предлозима и очекујем Вашу креативну и позитивну реакцију јер верујем у Вас и Ваше добре могућности.

Ваше семинарске радове и есеје можете слати на:

agapije2013@gmail.com

dijalogitolerancija21@gmail.com.

Са срећом. Свако добро.